

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 598/23
1.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Ирене Трифуновић Радуловић, чланова већа, у парници тужиле АА и малолетног ББ, кога заступа законски заступник мајка АА, обоје из ..., чији је пуномоћник Рајко Јелушић, адвокат из Београда, Немањина 4, против туженог ВВ, ..., чији је пуномоћник Милић Константиновић, адвокат из Београда, Захумска 12, ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023. године, исправљене решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године, у седници већа одржаној 1.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023. године, исправљена решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године у ставу првом, другом, трећем, петом, шестом, седмом, десетом и једанаестом изреке и у том делу жалбе тужилаца и туженог **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.03.2023. године исправљена решењем истог суда П2 1821/21 од 28.07.2023. године у ставу четвртом изреке, тако што се обавезује тужени ВВ да на име допринса за издржавање малолетног ББ, плаћа месечно поред досуђеног износа из става трећег изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023. године, исправљене решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године, још износ од 10.000,00 динара, укупно 35.000,00 динара месечно, почев од 7.3.2023. године, па убудуће, уплатом на рачун мајке детета тужиле АА, број рачуна ..., док за то постоје законски услови, сваког првог до петог у месецу за текући месец, с тим што је заостале износе дужан платити одједном у року од 15 дана од достављања преписа пресуде, док се у преосталом делу тужбени захтев у погледу издржавања малолетног ББ преко досуђених, до тражених 500 швајцарских франака у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате месечно, као и за издржавање у периоду од 2.12.2021. године до 6.3.2023. године одбија, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023. године, исправљена решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године у ставу осмом изреке, тако што се одређује привремена мера да тужени ВВ, поред месечног износа одређеног у ставу седмом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023 године, исправљене решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године, на име свог доприноса за издржавање малолетног детета тужиоца ББ плаћа месечно износ од још 10.000,00 динара, укупно 35.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од 7.3.2023. године, као дана одређивања привремене мере, до правноснажног окончања поступка, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени другом судском одлуком, уплатом на рачун законске заступнице малолетног детета мајке АА 1..., док се у преосталом делу предлог да се одреди привремена мера, тако да се обавезе тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечни износ преко досуђених до тражених 500 швајцарских франака у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате месечно, почев од 07.03.2023. године, па убудуће, све до правноснажног окончања поступка и то сваког првог до петог у месецу за текући месец, одбија, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1821/21 од 7.3.2023. године исправљеном решењем истог суда П2 1821/21 од 28.7.2023. године, ставом првим изреке, вршење родитељског права над малолетним ББ, рођеним 24.7.2018. године, поверено је мајци тужиљи, која ће самостално вршити родитељско право.

Ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетног ББ са оцем, туженим, по следећем моделу: првог и трећег викенда у месецу, почев од петка од 18 часова до недеље у 18 часова, тако што ће отац преузимати и враћати малолетно дете на адресу боравишта мајке, телефонски контакти понедељком, средом и петком у недељи када дете не проводи викенд са оцем у периоду од 19 часова до 20 часова, а средом и петком у истом периоду у недељи када дете проводи викенд са оцем.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно износ од 25.000,00 динара, сваког до петог у месецу за текући месец почев од 7.3.2023. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени другом судском одлуком, с тим што је доспеле, а неисплаћене обавезе издржавања дужан да плати у року од 15 дана од пријема отправка пресуде, све уплатом на рачун законске заступнице малолетног детета мајке АА отворен код Banca Intesa, a.d. Beograd број рачуна ...

Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље, у делу у ком је тражила да се обавезе тужени, да на име свог дела доприноса за

издржавање малолетног детета, плаћа месечно износ преко досуђених 25.000,00 динара, до тражених 500 швајцарских франака у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да се обавезе да издржавање за малолетно дете плаћа од 02.12.2021. године, као дана подношења тужбе, до 07.03.2023. године, као дана пресуђења.

Ставом петим изреке, одређена је привремена мера, па се вршење родитељског права над малолетним дететом поверава мајци, која ће самостално вршити родитељско право.

Ставом шестим изреке, одређена је привремена мера, па је уређан начин одржавања личних односа малолетног детета са оцем, по моделу ближе означеном у ставу другом изреке побијане пресуде.

Ставом седмим изреке, одређена је привремена мера, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 25.000,00 динара сваког до петог у месецу за текући месец, почев од 7.3.2023. године, као дана одређивања привремене мере до правноснажно окончања поступка, док за то постоје законски услови, или док се ова одлука не измени другом судском одлуком уплатом на рачун законске заступнице малолетног детета мајке АА.

Ставом осмим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог за одређивање привремене мере тужиље у делу у којем је тражила да се тужени обавезе да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ преко досуђених 25.000,00 динара до тражених 500 швајцарских франака, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате месечно, као неоснован.

Ставом деветим изреке, предлог за одређивање привремене мере и тужба у делу у којем је предложила да се туженом изрекну мере заштите од насиља у породици је повучен.

Ставом десетим изреке, противтужба туженог поднета првостепеном суду дана 07.02.2023. године је одбачена.

Ставом једанаестим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, и то тужиоци против одлуке из става четвртог, осмог и једанаестог изреке, како то произилази из навода жалбе, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, а тужени против одлуке из става првог, другог, трећег, петог, шестог, седмог, десетог и једанестог изреке, из свих законских разлога.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама) у вези члана 202. Породичног

закона и нашао да је жалба тужилаца делимично основана, док је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у жалби туженог неосновано указује јер побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац малолетни ББ, рођен је 24.7.2018. у ванбрачној заједници тужиље АА и туженог, која је престала у новембру 2021. године, од када дете живи са мајком-тужиљом АА.

Према мишљењу Центра за социјални рад у Београду, Одељење Чукарица од 23.2.2022.године, допуњеног 18.10.2022. године, малолетно дете би требало поверити мајци на самостално вршење родитељског права, с тим да са оцем одржава контакт на начин, ближе означен у ставу другом изреке побијане пресуде.

Тужиља живи са малолетним дететом у стану, за који плаћа закупнину у износу од 150 евра, док за трошкове становања издваја износ од око 8.000,00 динара за инфостан, износ од 4.000,00 динара за струју и износ од 2.000,00 динара за кабловску и интернет. Тужиља је незапослена, с тим што се бави израдом накита, на који начин остварује зараду у износу од 25.000,00-30.000,00 месечно. Сваког месеца јој помажу и родитељи, који јој дају новац у износу од око 500 евра и више. Не поседује непокретности, нити аутомобил.

Тужени живи у ..., у стану површине 80 м² за који плаћа закупнину од 2.000 CHF, а струју плаћа у износу од 120-200 CHF. Власник је стана, површине 110 м² у ..., у коме нико не живи, као и куће у ..., површине 50 м², коју је доградио, те плаца, површине 70 ари. Власник је аутомобила марке "BMW", година производње 2001. и комбија, марке "Folkswagen", година производње 2008. Власник је предузећа у ..., које се бави хигијенским одржавањем зграда и има три запослена, а месечно зарађује око 3.000 CHF. Трошкове исхране и гардеробе плаћа преко предузећа, а поред тога плаћа и здравствено социјално осигурање у износу од 387 CHF и телефон у износу од 100 и 150 CHF. Према наводима туженог, има и обавезу издржавања пунолетног детета у износу од 250-300 CHF.

Утврђено је да укупни месечни трошкови за тужиоца малолетног ББ, имајући у виду трошкове за храну, одећу и обућу, козметику, хигијену и трошкове вртића, износе 46.850,00 динара.

Тужени је од подношења тужбе 2.12.2021. године до пресуђења уплаћивао за издржавање малолетног детета између 500 и 600 CHF месечно.

На основу налаза и мишљења Центра за социјални рад у Београду, Одељење Чукарица од 23.2.2022.године, допуњеног 18.10.2022. године, првостепени суд је нашао да је у најбољем интересу детета да се повери мајци на самостално вршење

родитељског права, а да се лични односи малолетног детета са оцем одвијају по моделу који је предложио надлежни орган старатељства, те одлучио као у ставу првом и другом изреке.

Имајући у виду потребе малолетног детета, с обзиром на његов узраст, материјалне и породичне прилике тужиље и туженог и могућности стицања прихода, њихове сопствене потребе, као и минималну суму издржавања, а водећи рачуна о најбољем интересу малолетног детета, првостепени суд је обавезао туженог да месечно на име издржавања малолетног детета плаћа износ од 25.000,00 динара месечно, сматрајући да је тај износ адекватан и задовољавајући за конкретне потребе и узраст малолетног детета, с тим што је обавезао туженог да доприноси издржавању малолетног детета, почев од пресуђења, с обзиром да је редовно доприносио издржавању малолетног детета у износу од 500 и 600 CHF месечно, те је одлучио као у ставу трећем и четвртном изреке побијане пресуде.

Првостепени суд је делимично усвојио, а делимично одбио предлог за одређивање привремене мере, као у ставу петом, шестом седмом и осмом изреке побијане пресуде, оценивши да је одређивање привремене мере, на овакав начин, у складу са најбољим интересом малолетног детета.

С обзиром да је тужиља повукла тужбу у делу у ком је предложила да се туженом изрекну мере заштите од насиља у породици, а да нису испуњени услови да се исте изрекну по службеној дужности, првостепени суд је одлучио као у ставу деветом изреке побијане пресуде.

С обзиром да је тужени поднео противтужбу са истим захтевом као у предмету Основног суда у Младеновцу П2 1821/21, у ком је донето решење о одбачају тужбе, које су пуномоћници странка примили 1.2.2023. године, а да је тужени противтужбу у овој парници поднео 7.2.2023. године, пре правноснажног окончања наведеног ранијег поступка, првостепени суд је одбацио противтужбу туженог, као у ставу десетом изреке, применом одредаба члана 203. став 2. и члана 294. став 1. тачка 3. ЗПП.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд применио материјално право када је вршење права над малолетним дететом поверио тужиљи, као мајци и када је уређен начин одржавања личних односа између детета и туженог, на начин наведен изреком првостепене пресуде.

У спору за вршење родитељског права у смислу члана 6, 77, 266, 270. и 272. Породичног закона суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета и да пре доношења одлуке затражи налаз и стручно мишљење органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за поседовање у породичним односима, па је, у конкретном случају, првостепени суд поступио сагласно наведеним одредабама, а сви елементи процене најбољег интереса детета правилно су утврђени прибављањем стручног налаза и мишљења центра за социјални рад у смислу члана 270. Породичног закона.

Наиме, првостепени суд је правилно узео у обзир узраст малолетног детета и све његове потребе на емоционалном и развојном плану, способност родитеља да

задовоље утврђење потребе детета, па је правилно поступио када је побијаном пресудом малолетно дете поверио на старање мајци, тако да родитељско право врши самостално. Стога, супротно жалбеним наводима туженог, и по оцени другостепеног суда, правилно је поступио првостепени суд када је, уважавајући све елементе процене најбољег интереса малолетног детета поверио на старање мајци, тако да самостално врши родитељско право.

Жалбени наводи туженог, којим оспорава налаз и мишљење означеног центра за социјални рад су неосновани јер је и по оцени овог суда означени налаз стручан, јасан и потпун, те да је истим на недвосмислен начин утврђена родитељска подобност, сагледане емоционалне и развојне потребе малолетног детета у конкретном случају, те процењено да је у интересу малолетног детета да се повери на старање мајци, код које дете и живи од престанка ванбрачне заједнице тужиље и туженог у новембру 2021. године. Утврђено је да родитељски капацитети тужиље ни на који начин нису умањени, те да малолетно дете треба поверити тужиљи, а што је у најбољем интересу малолетног детета.

Начин одржавања личних односа малолетног детета са туженим је правилно уређен применом члана 61. Породичног закона. Наиме, имајући у виду мишљење и предлог Центра за социјални рад Одељење Чукарица из допунског налаза и мишљења правилно је првостепени суд уредио начин одржавања личних односа са дететом, на начин како то ближе наведено у ставу другом изреке побијане одлуке.

Супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд одбацио противтужбу туженог из разлога наведених у изреци побијане пресуде.

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд одредио и привремену меру о поверавању малолетног детета тужиљи и одржавању личних односа између туженог и малолетног детета до правноснажног окончања ове парнице, руководећи се при томе најбољим интересом детета, а сагласно и предлогу надлежног стручног органа, све у смислу члана 266. став 1. и члана 270. Породичног закона, те члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу, а жалбеним наводима не доводи се у сумњу одлука првостепеног суда.

Међутим, одлучујући о висини доприноса туженог издржавању малолетног детета, првостепени суд је погрешно, по налажењу овог суда, применио материјално право и то одредбе чланова 160. и 162. Породичног закона, приликом утврђивања висине месечног износа издржавања.

Према одредби 160. Породичног закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Имајући у виду критеријуме прописане за утврђивање висине износа

издржавања, те утврђено чињенично стање, да је одредбом члана 162. став 3. Породичног закона предвиђено да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања, овај суд сматра да је обавеза туженог да износом од 35.000,00 динара месечно доприноси његовом издржавању. Овако досуђеним издржавањем не угрожава се егзистенција туженог, као дужника издржавања, а имајући у виду да је тужени плаћао у периоду од подношења тужбе до пресуђења износ од 500 и 600 ЦХФ месечно, што, такође, указује на могућности туженог да плаћа издржавање малолетног детета у износу од укупно 35.000,00 динара, а остатак ће обезбедити тужиља, која, такође, као родитељ, има законску обавезу издржавања малолетног детета, а при томе, иста је радно способна и нема обавезу издржавања других лица.

Стога је овај суд преиначио одлуку о издржавању малолетног детета, садржану у ставу четвртом изреке пресуде и обавезао туженог да почев од 7.3.2023. године, као дана пресуђења, па убудуће (а имајући у виду да је утврђено да је тужени доприноси издржавању малолетног детета износом од око 500-600 CHF месечно од подношења тужбе до пресуђења) плаћа месечно износ од укупно 35.000,00 динара (поред већ досуђеног износа од 25.000,00 динара, још и износ од 10.000,00 динара), те одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу једанаестом изреке побијане пресуде донета је правилном применом члана 207. Породичног закона, а наведено преиначење није од утицаја на другачију одлуку о трошковима поступка.

Имајући у виду извршено преиначење побијане пресуде у делу главног захтева, преиначено је и решење о привременој мери садржано у ставу осмом изреке побијане пресуде применом одредаба члана 401. став 1. тачка 3. ЗПП, те је одлучено као у ставу трећем изреке.

Применом одредби члана 390, 394. став 1. тачка 4. и 401. став 1. тачка 3. ЗПП, одлучено је као у ставу првом, другом и трећем изреке пресуде.

Применом одредби члана 207. Породичног закона одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостпеног поступка.

**Председник већа – судија
Меланија Сантовац ,ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић